

# РЕШЕНИЕ

№ 17071

гр. София, 05.05.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Антони Йорданов**

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **698** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.  
Образувано е по жалба Г. В. Ж., срещу Заповед № 8090/30.12.2025г., издадена от председателя на Комисия за защита на потребителите.  
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Иска се неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за произнасяне.  
Ответникът – Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.  
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:  
Производството пред административния орган е образувано по заявление рег.№ Ц-03-8208/01.07.2025г., с което оспорващият поискал от председателя на КЗП да му предостави по реда на ЗДОИ, информация за конкретния размер на месечното възнаграждение, изчислено след законоустановените удръжки, което са получили председателят и членовете на комисията за периода 01.01.2024г. – 01.06.2025г. като посоченият размер бъде „разбит по пера“ с отделно посочване на основния размер на възнаграждението и отделно всички допълнителни суми към него – добавки за стаж, възраст, професионален опит и др. Също така е поискано предоставянето на информацията относно размера и основанието на получено допълнително материално стимулиране, бонуси, награди, парични поощрения и/или други суми, получени от председателя

на КЗП и нейните членове за същия период. На трето място е поискана информация дали председателят на КЗП и нейните членове ползват служебни автомобили, ведно с месечните разходи за гориво и поддръжка, както и пробег в километри за същия период /01.01.2024г. – 01.06.2025г./. На четвърто място е поискана информация относно това дали председателят на КЗП и нейните членове са осъществили командировки в чужбина с посочване на държавата, както и размера на разходваните средства – командировъчни и за заплащане на нощувки и други разходи. На пето място е поискана информация дали председателят на КЗП и нейните членове ползват служебни мобилни телефони, каква е месечната сметка, заплащана за тях. На последно място е поискана информация за изплатените суми за представително облекло за същия период.

Със Заповед № 6262/15.07.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите е отказано предоставянето на исканата информация, тъй като според административния орган са налице основанията, предвидени с разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ и са изложени съображения, че в случая цялата информация засяга интересите на третите лица и чл.31, ал.4 ЗДОИ не може да се приложи.

С Решение № 40477/03.12.2025г. на Административен съд София-град, 40 с-в, постановено по адм.д.№ 8062/2025г., издадената заповед е отменена. В мотивите си съдът е приел, че исканият достъп до обществена информация не засяга лични данни, а такива, които по силата на друг нормативен акт, представляват обществена информация. Исканата информация отговаря и на другото условие, предвидено в чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект и конкретно спазват ли се от председателя на КЗП и нейните членове приетите от държавния орган правила, относими към определяне на трудовото възнаграждение. На следващо място е приел, че въпросите за размера на получено допълнително материално стимулиране, ползват ли се служебни автомобили и какви са разходите за това, ползват ли се служебни мобилни телефони и какви са разходите за това, размера на извършените разходи за командировки в чужбина на председателя на КЗП и нейните членове, както и изплатените суми за представително облекло, касаят разходване на публични средства – съгласно чл.2, ал.2 от Устройствения й правилник комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка, поради което и тази информация не може да бъде изключена от предоставяне чрез позоваване на основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. И на последно място е достигнал до извода, че за да е приложимо основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ следва задълженият субект освен да докаже, че не е налице надделяващ обществен интерес, третите лица, до които информацията се отнася да са отказали изрично предоставянето й. В тази връзка съдът е счел, че нито председателят на КЗП, нито нейните членове са трети лица по см. на закона. Когато говори за трети лица законодателят има предвид трети неучастващи в производството по заявлението лица, а в случая председателят и членовете на КЗП като членове на колегиалния орган, представляващ задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ се явяват задължени субекти, съответно не могат да бъдат трети лица. Предвид разпоредбата на чл.31, ал.5 ЗДОИ, тяхното съгласие в случая не е необходимо.

По тези съображения актът е отменен, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на материалния закон.

В срока за произнасяне е издаване оспорваната в настоящето производство заповед, с която отново е отказан достъп до заявената информация по същите съображения, изложени в предходната заповед, отменена от съда.

Въз основан на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата е допустима – подадена е от адресат на административния акт, който разполага с правен

интерес да оспорва, в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и при липса на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като спор между страните по тези въпроси няма.

Същата обаче е издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение.

Видно от съдържанието на процесната заповед, налице е идентичност във фактическите и правните основания с тези на отменената. Председателят на КЗП е постановил процесния отказ на основание констатации, идентични на тези въз основа на които е издадена предходната. Отново е приел, че информацията не е обществена и се е позовал на липсата на съгласие на трети лица, въпреки изричното опровергаване на тези съображения от съда. Позовал се е на същите факти, цитирал е същите документи от административната преписка и е извел същите правни изводи на същото правно основание, като тези в отменената заповед. Съгласно цитираното съдебно решение търсената информация има характер на обществена и се дължи предоставянето ѝ. При издаване на процесното решение адм. орган се е позовал на същите фактически установявания взети предвид от съда при постановяване на съдебното решение. При новото произнасяне по спорния въпрос административният орган не е изпълнил задължителните указания на съда, че търсената информация е обществена и не са налице предпоставки за ограничаване достъпа до нея. Няма спор, че административният орган при новото произнасяне може да достигне до същия извод относно фактическия състав на заявеното право, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Тази хипотеза е приложима когато в съдебното решение липсват конкретни указания за съдържанието на волеизявлението и отмяната на предходното писмо е било поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, какъвто обаче настоящият случай не е.

По същество с действията си след влизане в сила на отменителното решение органът е пререшил спора, незачитайки задължителната сила на съдебния акт (чл. 177, ал. 1 от АПК). При новото произнасяне органът не действа в условията на оперативна самостоятелност, а на обвързана компетентност. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2 във връзка с ал. 1 от АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, а в тях попада и произнасянето по конкретния казус. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Ако органът може след съдебната отмяна на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. С възможност за избор между различни решения органът разполага при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, в какъвто смисъл бе и изложеното по-горе.

Повторно издадения акт, със същото съдържание като предходния, за който изрично съдът е посочил, че е постановено в резултат на неправилно прилагане на закона не поражда правни последици. /арг от чл.177 ал.2 АПК/. Еднакво е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение №

7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/.

В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. При систематичното тълкуване на правната норма в контекста на ал. 1 от чл. 177 от АПК, следва да се приеме, че се имат предвид правните ефекти на съдебното решение. Отменителното решение е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Противоречието на обжалвания акт със задължителните указания на съда по адм. дело № 8062/2025г на АССГ е основание за обявяване на неговата нищожност – чл.177, ал.2 във връзка с чл.173, ал.2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона. Нищожният административен акт съобразно правната теория и практика, се счита за несъществуващ акт, който изначално не поражда и не би могъл да породи каквито и да е правни последици, което в настоящият случай означава, че фактически липсва повторно произнасяне на административния орган съобразно указанията в мотивите на решение по адм.д№ 8062/2025г. което налага преписката да бъде върната на ответника за постановяване на административен акт, съобразно цитираното решение на съда и мотивите на настоящото.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 505,11 евро, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

## Р Е Ш И:

**ПРОГЛАСЯВА** по жалба Г. В. Ж., нищожността на Заповед № 8090/30.12.2025г., издадена от председателя на Комисия за защита на потребителите.

**ВРЪЩА** делото като преписка на Комисия за защита на потребителите за ново произнасяне в 14 дневен срок от влизане в сила на съдебния акт, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

**ОСЪЖДА** Комисия за защита на потребителите да заплати на Г. В. Ж. сумата от 505,11 евро разноски по делото.

Решението е окончателно на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: